

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 151/2019
20.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Бисерке Крпић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору Кр 19/18 од 24.10.2018. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 227/18 од 11.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Бисерке Крпић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору Кр 19/18 од 24.10.2018. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 227/18 од 11.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Кр 19/18 од 24.10.2018. године, усвојен је захтев Основног јавног тужиоца у Сомбору за опозив условне осуде Кт 558/18 од 28.05.2018. године због неиспуњења обавезе из члана 545. став 1. тачка 1) ЗКП окривљеном АА и одлучено да се опозива условна осуда која му је изречена пресудом Основног суда у Сомбору 2К 828/12 од 10.03.2016. године, а која је постала правноснажна дана 24.05.2016. године и изриче казна затвора у трајању од осам месеци.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 227/18 од 11.12.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адв. Бисерке Крпић и пресуда Основног суда у Сомбору Кр 19/18 од 24.10.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адв. Бисерка Крпић поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде или пак исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Бисерке Крпић, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. така 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепном и поступку пред другостепеним судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) и члана 441. став 4. ЗКП, при чему само формално означава ове повреде, због којих је окривљеном подношење захтева дозвољено, међутим наведене повреде закона се не односе на пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, већ на раније донету пресуду којом је окривљени оглашен кривим, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, адв. Бисерке Крпић, у овом делу оценио недозвољеним.

Такође, захтев за заштиту законитости поднет је и због повреда одредаба члана 545. и члана 547. Законика о кривичном поступку, а које повреде нису предвиђене као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а у вези са тим бранилац окривљеног износи и свој лични став и сопствену оцену суда о испуњености услова за опозивање условне осуде, а из којих разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Бисерке Крпић, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић